

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że, nie wszczynając formalnego postępowania wyjaśniającego, Komisja naruszyła art. 108 ust. 2 TFEU, zasady niedyskryminacji, proporcjonalności i uzasadnionych oczekiwań oraz popełniła błąd w ustaleniach faktycznych. Strona skarżąca podnosi, że:
 - Komisja nie oceniła prawidłowo potencjalnej roli zarządzania popytem na rynku zdolności przesyłowych Zjednoczonego Królestwa;
 - ograniczenia dotyczące czasu trwania umów zarządzania popytem na rynku zdolności przesyłowych naruszają zasady uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności oraz opierają się na błędzie w ustaleniach faktycznych;
 - nałożenie na podmioty zarządzania popytem wymogu wyboru przez między przejściowymi i trwałymi przetargami rynkowymi narusza zasady uzasadnionych oczekiwań i niedyskryminacji;
 - metodologia zwrotu kosztów na rynku zdolności przesyłowych narusza zasady niedyskryminacji, uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności;
 - zastosowanie raczej nieokreślonych zdarzeń zdolności przesyłowej niż zdarzeń określonych w czasie w trwałych przetargach rynku zdolności przesyłowych jest niezgodne z zasadami niedyskryminacji i uzasadnionych oczekiwań;
 - wymóg gwarancji przetargowej na rynku zdolności przesyłowych w celu uzyskania dostępu do przetargów narusza zasady niedyskryminacji i uzasadnionych oczekiwań; oraz
 - fakt, że nie przewidziano w ramach rynku zdolności przesyłowych dodatkowego wynagrodzenia za oszczędności w przypadku zmniejszenia strat związanych z przesyłem i dystrybucją energii elektrycznej wynikających z zarządzania popytem narusza zasady niedyskryminacji i uzasadnionych oczekiwań.
2. Zarzut drugi dotyczący niewystarczającego uzasadnienia decyzji przez Komisję.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2014 r. – Gazprom Neft/Rada

(Sprawa T-799/14)

(2015/C 081/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gazprom Neft OAO (Sankt Petersburg, Rosja) (przedstawiciel: adwokat L. Van den Hende i S. Cogman, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 3) decyzji Rady 2014/659/WPZiB z dnia 8 września 2014 r.⁽¹⁾, na mocy którego do decyzji Rady 2014/512/WPZiB dodano art. 4a;
- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 3) rozporządzenia Rady nr 960/2014 z dnia 8 września 2014 r.⁽²⁾, na mocy którego do rozporządzenia Rady nr 833/2014 dodano art. 3a;
- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 1) decyzji Rady 2014/659/WPZiB oraz załącznika do tej decyzji w zakresie, w jakim na ich mocy do decyzji Rady 2014/512/WPZiB dodano art. 1 ust. 2 lit. b)–d), art. 1 ust. 3 oraz załącznik III w zakresie, w jakim wymienione przepisy dotyczą skarżącej;
- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 5) i art. 1 pkt 9) rozporządzenia Rady nr 960/2014 oraz załącznika III do tego rozporządzenia w zakresie, w jakim na ich mocy do decyzji Rady nr 833/2014 dodano art. 5 ust. 2 lit. b)–d), art. 5 ust. 3 oraz załącznik VI w zakresie, w jakim wymienione przepisy dotyczą skarżącej;

- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 4) decyzji Rady 2014/659/WPZiB, na mocy którego zmieniono art. 7 ust. 1 lit. a) decyzji Rady 2014/512/WPZiB, w zakresie, w jakim wymieniony przepis dotyczy skarżącej;
- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 5a) rozporządzenia Rady nr 960/2014, na mocy którego zmieniono art. 11 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 833/2014, w zakresie w jakim wymieniony przepis dotyczy skarżącej; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) ze względu na brak uzasadnienia, jako że między innymi ani w decyzji Rady 2014/659/WPZiB, ani w rozporządzeniu Rady nr 960/2014 nie podjęto próby wyjaśnienia dlaczego projekty dotyczące niekonwencjonalnych złóż ropy naftowej zostały objęte środkami ograniczającymi.
2. Zarzut drugi dotyczący wyboru błędnej podstawy prawnej, jako że zaskarżone przepisy rozporządzenia Rady nr 960/2014 nie mogły zostać przyjęte na podstawie art. 215 TFUE, zaś zaskarżone przepisy decyzji Rady 2014/659/WPZiB nie mogły zostać przyjęte na podstawie art. 29 TUE.
3. Zarzut trzeci dotyczący okoliczności, że zaskarżone przepisy naruszają umowę o partnerstwie i współpracy zawartej między UE a Rosją⁽¹⁾.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności i praw podstawowych. Zaskarżone przepisy stanowią nieproporcjonalną ingerencję w prawo do prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawo własności skarżącej. Są nieodpowiednie do osiągnięcia zamierzonych celów (a tym samym nie są konieczne), zaś w każdym wypadku prowadzą do nałożenia na skarżącą obciążeń, które znacząco przeważają nad potencjalnymi korzyściami, jakie można dzięki nim osiągnąć.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/659/WPZiB z dnia 8 września 2014 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 271, s. 54).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 960/2014 z dnia 8 września 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 833/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 271, s. 3).

⁽³⁾ Decyzja Rady i Komisji z dnia 30 października 1997 r. w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony a Federacją Rosyjską, z drugiej strony (Dz.U., L 327, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2014 r. – Nutria/Komisja

(Sprawa T-832/14)

(2015/C 081/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nutria AE (Agios Konstantinos Locrida, Grecja) (przedstawiciel: M.-J. Jacquot, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Komisji zapłaty na jej rzecz kwoty 5 204 350 EUR tytułem poniesionej szkody;
- zasądzenie od Komisji zapłaty na jej rzecz uzupełniającego odszkodowania w wysokości 12 000 EUR na poniesione przez nią koszty postępowania.